

Kayıp Kulak Vakası

Dilge Güney

Resimleyen:
Gökçe Yavaş Önal

tudem

Kayıp Kulak Vakası

Dilge Güney

KAYIP KULAK VAKASI

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Dilge Güney
RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal
EDİTÖR: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Ümit Mutlu
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Şubat 2025 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-509-6

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

Kayıp Kulak Vakası

Dilge Güney

Dilge Güney

1980 yılında doğdu. Sekiz yaşında öykü yazmaya başladı ve öğrencilik hayatı boyunca yazmayı hiç bırakmadı. 2003'te Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun oldu. 2008'de oğlu dünyaya geldi, bu sayede çocuk kitaplarının büyümesine kapıldı, çocuklar ve gençler için yazmaya başladı. 2015'te Nevzat Süer Sezgin'in Çocuk Edebiyatı Atölyesi'ne katıldıktan sonra ilk kitabı yayımlandı. *Mavi Yıldız* isimli ilk gençlik romanı, 2018 yılı Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı Ödülü'nü aldı. 2020'de, Atatürk Üniversitesi Çocuk Gelişimi Açıköğretim Önlisans Programını tamamladı. 2021'de *Düdüklü Tencere Orkestrası* adlı dosyasıyla Muzaffer İzgü Çocuk Romanı Ödülü'nü kazandı.

İzmir'de yaşayan Güney, araştırma yapmayı seviyor. Çocuk ve ilk gençlik edebiyatının yanı sıra çocuk haklarına, bilimkurguya, dünya mitolojilerine, farklı kültürlere ve deneysel edebiyata ilgi duyuyor.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

I GB Adalet

Piyon

İçimdeki Kurbağa

Kayıp Kulak Vakası

Bölümler

“Aaaaaacilen okula geliniz!”	7
“Kulaklarını geçen hafta görmüştüm.”	13
“Hanımış benim kızımın kulakları?”	18
Zarafet Hanım ile Cazip Bey’in Planı	26
Minik, Karanlık Çukurcuk	32
Vivi, Gece Olanları Anlıyor	36
Vivi, Üstün Zekâ Raporu İçin Hastanede	42
Anne-Kız Muayene Oluyor	46
Üstün Hayal Gücü	51
Gunaguna	56

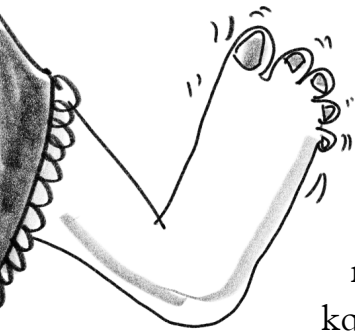
Masallaryla ilham veren anneanneme...

“Aaaaaacilen okula geliniz!”

Zarafet Hanım ve Cazip Bey, kızları Vivi'nin okuluna giderken epeyce endişeliydi. Müdür yardımcısı Haysiyet Hanım aramış, “Aaaaaacilen okula geliniz!” demişti. Neden diye sormayı, ikisi de akıl edememişti. Yol boyu, bunun hangisinin hatası olduğunu tartışmışlar; sonunda, doğru düzgün anlatmadığı için, Haysiyet Hanım'ı suçlamakta anlaşmışlardı.

Arabadan inip okul bahçesine koşar adım girdikleri sırada Zarafet Hanım ayağında bir tuhaflik sezdi. Evden aceleyle çıkarken ayakkabısının tekini giymeyi unutmuştu. Çakıl taşları canını acıtıyordu.

“Aman tanrım, bir ayağım çıplak!” diye bağırdı.

Cazip Bey yan gözle karısının mini minnacık ayağına baktı ve şöyle dedi:

“Üzülme karıcığım. Bu, prenses modasına son derece uygun. Ayakkabı modasında çanlar çaldığında saraydan kaçan Sindirella esintisi!”

Tam bir moda tutkunu olan Zarafet Hanım, bu fikri sevinçle karşıladı. Kocasının kırmızı, tombul yanağından makas aldı. Kendinden emin adımlarla okula doğru ilerlemeye devam etti. Haysiyet Hanım’ın odasına vardıklarında çıplak ayağını bir bilerin edasıyla kapıdan içeri uzattı.

Haysiyet Hanım, masasında sakince oturmuş, kâküllelerini parmağına dolamakla meşguldü. Sahibinden önce giren çıplak ayağa başta anlam veremedi. Ama moda olduğunu öğrenince elbette bu durumu memnuniyetle karşıladı. Hatta Zarafet Hanım’a, ayağını sehpanın üstüne uzatmasını bile önerdi. Ne de olsa Haysiyet Hanım da en az onlar kadar modaya düşküncüydü. Tam, bu tutkusundan söz edecekti ki Cazip Bey, birden oraya neden geldiklerini hatırladı:

“Sahi, siz bizi neden çağırdınız?”

Soruyu duyunca Haysiyet Hanım’ın yüzü asıldı, hevesi kursağında kalmıştı. “Nasıl söyleyeceğimi

bilemiyorum...” diye başladıysa da durumu pat diye açıklayıverdi:

“Kızınız duyamıyor!”

Bunu duyan Zarafet Hanım ile Cazip Bey’in gözleri fal taşı gibi açıldı. İkisi de, ailelerinde herhangi bir şeyi yapamama geni bulunmadığına emindi. Bir ağızdan bu iddiaya itiraz edeceklerdi ki Haysiyet Hanım izin vermedi:

“Üstelik arkadaşlarına kulaklarının olmadığını söylemiş. Bu doğru mu?”

O anda karı koca gerçekten rahat bir nefes aldı. Çünkü onlara göre bu tam bir saçmalıktı. Cazip Bey, neredeyse böbürlenerek yaptı itirazını:

“Bu mümkün değil! Doğduğunda kulakları olduğuna eminim. İşitme testine ben götürmüştüm. Vivi, testi başarıyla geçmişti.”

En az onun kadar kendinden emin olan Zarafet Hanım da sehpanın üstündeki çıplak ayağının parmaklarını aç a aç itiraz etti:

“Bu mümkün değil cicim! Geçen sene doğum gününde ona kırmızı küpe almıştım!”

Haysiyet Hanım, elini çenesine götürdü ve bir süre sessizce düşündü. Sonra da işaret parmağıyla burnunun en tepesine oturmuş olan gözlüğünü ucuna doğru çekti. Tekrar itti, tekrar çekti ve tekrar itti. Burun ucunda gözlük kullanma modasına alışmamıştı, ne yaparsa yapsın moda noktayı tutturamıyordu. Sonunda gözlüğü çıkarıp kenara koydu ve “Peki taktı mı?” diye sordu.

“Gözlüğü mü? Hayır, takmadı. Galiba o da sizin gibi moda noktasını tutturamıyor cicim,” diye sızlandı Zarafet Hanım.

“Çocuklar modayı takip etmekte yeterince iyi değiller... Akılları çoğunlukla oyunda,” diye açıkladı Cazip Bey.

“Biz küpeden bahsetmiyor muyduk? Gözlük nereden çıktı?” diye lafı değiştirdi Haysiyet Hanım. Bir moda akımına uyum sağlayamamakla suçlanmak hoşuna gitmemişti.

“Ah, çok haklısınız! Küpeler...” dedi Zarafet Hanım ve düşünmeye başladı.

Kırmızı küpeleri nereden aldığını, onlara kaç para ödediğini çok iyi hatırlıyordu. Küpelerin tül-lü, kurdeleli pembe kutusu da gözünün önündeydi. Fakat Vivi'nin onları takıp takmadığını anımsaya-madı. Bu onu biraz tedirgin etse de belli etmemeye çalıştı.

“Hatırlayamadım cicim, bir yıl uzun bir zaman ne de olsa...”

Haysiyet Hanım, “Bu gerçekten şüpheli bir du-rum,” dedi burnunu çekerek. “Eğer kulakları yoksa onu okuldan almanız gerekir. Kulaksız bir çocuk, okulda nelere sebep olur düşünemiyorum! Mesela diğer çocukların, hatta velilerin psikolojisini boza-bilir. Hele bir de moda olursa neler olur, lütfen siz düşünün...”

Zarafet Hanım panikle karşı çıktı:

“Hayır efendim, ben Vivi'nin kulaklarının oldu-ğuna eminim!”

Sene ortasında yeni bir okul bulmak imkânsızdı. Özellikle de kulaksız bir çocuk için...

“O hâlde bize kulakları olduğuna dair doktor ra-poru getirin,” dedi Haysiyet Hanım ve bakışlarını pencereye çevirdi.

Vivi bahçede arkadaşlarıyla oynuyordu. Cazip Bey ve Zarafet Hanım da bakışlarını ona çevirdiler.

İki yandan sımsıkı örgüli saçlarından, kulaklarının yerinde olup olmadığı görünmüyordu.

“Akşama kadar okulda kalabilir mi?” diye çekinerek sordu Cazip Bey. “Çünkü bildiğiniz gibi, ikimizin de son derece önemli işleri var.”

“Sadece bugün...” diyerek izin verdi Haysiyet Hanım. “Bugünden sonra, raporsuz okulun kapısından bile giremez!”

Kayıp Kulak Vakası

Dilge Güney

Kızları Vivi'nin kulaklarının ortadan kaybolduğuyla ilgili söylentileri duyan Zarafet Hanım ile Cazip Bey, kayıp kulakların peşine düşer. Oysa Vivi saçlarını iki yanında sıkıca örmüştür, altında ne olduğunu hiç kimseye göstermek istemez. Kim bilir belki de kulaklar yerli yerinde duruyordur. Peki ama ya durmuyorlarsa? Nereye gitmiş olabilirler?

Kayıp Kulak Vakası akran zorbalığını, moda düşkünlüğü ve ilgisiz ebeveyn davranışlarıyla harmanlayan absürt ve eğlenceli bir hikâye. Bize farklılıklarımızın güzel yanlarını görmenin ve kendimizi olduğumuz gibi sevmenin de bir yolunu fısıldıyor.